

ת"פ 7342/04/19 - מדינת ישראל נגד יצחק צחי דהן

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 7342-04-19 ישראל נ' דהן

בפני
בעניין: כבוד השופטת דוניא נסאר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יצחק צחי דהן

הנאשם

גזר דין

כתב אישום ורקע

הנאשם שבפניי הורשע לאחר הודאתו בכתב האישום המתוקן (לאחר שנמחקו אישומים ותוקנו העובדות) בביצוע עבירות סמים בהתאם לפירוט הבא:

באישום השני נטען כי במהלך השנה האחרונה, במספר הזדמנויות, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, בקדיתא, השתמש הנאשם בסם מסוכן מסוג קנאבוס (להלן: "**הסם**") יחד עם שלום אלבז (להלן: "**דובר**") באופן שמסר לו את הסם פעמיים בצורה של פרח קנבוס ופעמיים בצורת "בוף" וזאת ללא תמורה וצרך איתו יחד את הסם.

בעובדות כתב האישום המתוקן עוד צוין, כי במעשיו סיפק הנאשם סם מסוכן ללא היתר מהמנהל ובהוראות החיקוק יוחסה לו עבירה של **החזקה ושימוש בסם מסוכן** - לפי סעיפים 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים**").

באישום השלישי נטען כי במהלך החצי שנה האחרונה, במספר הזדמנויות, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, בצפת, השתמש הנאשם בסם מסוכן מסוג קנאבוס יחד עם משה תומר ביתן (להלן: "**משה**") באופן שמסר לו את הסם פעמיים בצורת "ג'וינט" ופעמיים בצורה של "בוף" וזאת ללא תמורה וצרך איתו יחד את הסם.

גם באישום זה בעובדות נטען כי הנאשם במעשיו סיפק סם מסוכן ללא היתר מהמנהל, אם כי בהוראות החיקוק יוחסה לנאשם עבירה של **החזקה ושימוש בסם מסוכן** - לפי סעיפים 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודת הסמים.

באישום הרביעי נטען כי במהלך מחצית השנה האחרונה, במספר הזדמנויות, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה,

עמוד 1

בצפת, סיפק הנאשם סם מסוכן מסוג קנבוס בכך שמכר לשי שלום הילל (להלן: "שי") את הסם ובעובדות נטען, כי במעשיו סחר הנאשם בסם מסוכן ללא היתר מהמנהל.

באישום זה יוחסה לנאשם עבירה של **אספקת סם מסוכן (מספר מקרים)** - לפי סעיפים 13 + 19(א) לפקודת הסמים המסוכנים.

באישום החמישי נטען כי במהלך מחצית השנה האחרונה, במספר הזדמנויות, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, סיפק הנאשם סם מסוכן מסוג קנבוס בכך שמכר לאסרף בן דוד את הסם.

נטען כי במעשיו סחר הנאשם סם מסוכן ללא היתר מהמנהל ובהוראות החיקוק יוחסה לו עבירה של **אספקת סם מסוכן במספר מקרים** - לפי סעיף 13 לצו בדבר הסמים המסוכנים.

ביום 02.02.2020 הודיע ב"כ המאשימה כי הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם יחזור בו מכפירתו, יגש כתב אישום מתוקן, הנאשם יודה בו ויורשע ויישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר שלא יחייב את המאשימה.

לאחר שהנאשם הודה בכתב האישום המתוקן והורשע, נשלח לשירות המבחן תוך שבא כוחו ביקש כי תינתן התייחסות לשאלת ביטול ההרשעה.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים מטעם שירות המבחן.

תסקיר ראשון מיום 12.10.2020

בתסקיר צוין כי הנאשם רווק בן 36 ללא ילדים, מתגורר במשק בית עם הוריו בעיר צפת ועובד בתחום העיסוי בבית מלון באזור צפת מתחילת 2020.

תולדות חייו של הנאשם פורטו בתסקיר ולא אחזור עליהם מפאת צנעת הפרט, אך חשוב לציין כי הנאשם סיים בית ספר תיכון עם בגרות מלאה, התגייס לצבא ושירת שירות צבאי מלא ללא בעיות משמעת חריגות, בעקבות אירוע טרגי לווה על ידי קב"ן. כשנה וחצי לאחר שחרורו טס לאפריקה שם עבד שנה וחודשיים. לאחר מכן חזר לארץ ובמשך כשלוש שנים לא עבד והתקיים מהכסף אותו הרוויח בחו"ל, לקח הלוואות, נקלע לחובות והתקשה לנהל אורח חיים יציב וקבוע.

למרות שגדל במסגרת משפחתית לא מיטבית, מעצרו והסתבכותו של הנאשם בפלילים היה אירוע חריג לבני משפחתו שמקיימים אורח חיים נורמטיבי ללא מעורבות בפלילים.

באשר לדפוסי השימוש שלו בסמים, תיאר הנאשם כי תחילה עשה שימוש חברתי ועם הזמן השימוש הפך להרגל והתדירות והצורך היו משתנים בהתאם למצב רוחו ומצבו הנפשי.

בשנות ה-20 המאוחרות הנאשם פיתח תלות בקנאביס ונהג לעשן בתדירות גבוהה, התקשה להפסיק חרף הנזק שהרגיש שזה גורם לו. עם הזמן השימוש התמתן, אך נפסק לחלוטין רק לאחר מעצרו. הנאשם מסר בדיקות שתן אשר העידו על העדר שרידי סם.

בהתייחסו לעבירות, קיבל הנאשם אחריות למיוחס לו בכתב האישום המתוקן, טען כי עבר תקופה קשה בחייו שבה לאחר שחזר מחו"ל לא הצליח להשתלב בעבודה קבועה, השתמש בסמים כמפלט לתחושות הבדידות וחוסר ערך שחווה, התקשה להכיל את התחושות ללא מערכת ורשת תמיכה חברתית, עשה שימוש אינטנסיבי בסמים תוך יצירת קשרים עם משתמשים נוספים. הנאשם הדגיש כי אספקת הסמים לא נעשתה מתוך כוונה לקבל תמורה כספית אלא כחלק מהתנהלות סביב השגת הסם ועזרה לחבר, ורק לאחר מעצרו הבין את החומרה מאחורי התנהגותו.

קצינת המבחן התרשמה כי מדובר בנאשם בעל יכולת אינטלקטואלית ותפקודית טובה, ללא מאפיינים אנטיסוציאליים מושרשים בהתנהלותו, כיום ממשיך בהתפתחותו האישית והמקצועית, מביע רצון להתקדם בתחום עיסוקו ומנהל קשר זוגי יציב ובריא עם תכניות למסד אותו בעתיד, משכך העריכה כי ההליך המשפטי מהווה גורם משמעותי ומרתיע עבורו, וכי הסיכון להישנות עבירות בעתיד נמוך. הנאשם ביטא הצפה רגשית וחשש רב מתוצאות ההליך המשפטי.

שירות המבחן התרשם כי קיימת נזקקות טיפולית אצל הנאשם והעריך כי יש מקום לאפשר לו הזדמנות לטיפול התנהגותי ורכישת כלים בהם יוכל להשתמש במצבי עומס רגשי ולחץ אישי. הנאשם הופנה להמשך טיפול ומעקב במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות בצפת וממידע שהתקבל אז מהעובדת הסוציאלית עלה כי הנאשם בר טיפול, גילה רצון ומוטיבציה להמשיך בטיפול ומסר בדיקות שתן נקיות משרידי סם.

על רקע האמור המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה, לצד מתן 240 שעות של"צ.

למרות ששירות המבחן נדרש להתייחס לשאלה, לא הובאה כל התייחסות לשאלת ביטול ההרשעה.

בתסקיר שהוגש ביום 10.03.2021 צוין כי הנאשם הופנה בחודש אוגוסט 2020 להמשך טיפול ומעקב במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות בצפת, וממידע עדכני שהתקבל עלה כי הגיע לשיחות באופן קבוע, שיתף בפתיחות בסוגיות שונות בחייו, עסוק בלבנות את עצמו ואת דרך החיים שלו באופן בריא ומקדם יותר, כחלק מכך הוא משקיע בניהול הזמן שלו במטרה לנצל אותו בצורה מיטבית ואובייקטיבית.

העובדת הסוציאלית ביחידה לטיפול בהתמכרויות המליצה על המשך טיפול ביחידה לתקופה ממושכת לצורך העמקה בהבנת המניעים מאחורי השימוש בסמים והמשך מעקב אחרי ניקיונו של הנאשם מסמים.

קצינת המבחן ציינה כי מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, המגלה יציבות תעסוקתית, העושה כמיטב יכולתו על מנת לבסס את עתידו האישי והמקצועי, דוגל בתוכניות חיוביות בעתיד ומעוניין לקדם את עצמו ולמסד את הקשר הזוגי בעתיד, משכך העריכה כי הרשעה בדין עלולה לפגוע ולעכב אופציות העסקה בעתיד ולפגוע בדימויו העצמי, משכך המליצה על ביטול הרשעתו, תוך שחזרה על המלצתה להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלכה ימשיך להשתלב בטיפול

במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות בצפת, והשירות ימשיך לעקוב אחר ניקיון מסמים דרך בדיקות שתן לצד ענישה קונקרטיה בדמות צו של"צ לתועלת הציבור בהיקף של 240 שעות.

טיעוני הצדדים לעונש

עיקר טיעוני המאשימה

בטיעוניה, עמדה המאשימה על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ומידת הפגיעה בהם. נטען כי מדובר באירועים נפרדים, שכן מדובר בעבירות רבות ושונות במספר הזדמנויות ומול אנשים שונים. יחד עם זאת, המאשימה הסכימה כי יקבע מתחם עונש אחד לשני האישומים שעניינם החזקת סם לצריכה עצמית ומתחם עונש אחד נוסף לשני האישומים שעניינם אספקת סם.

נטען כי למרות שמדובר בסם קל, מדובר בסם מזיק. הנאשם ביצע שורה ארוכה של עבירות במספר הזדמנויות ומשכך הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הבינוני לפחות.

המאשימה הפנתה לנזק הפוטנציאלי שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות, ולאחר שהפנתה לענישה נהגת טענה כי מתחם העונש ההולם בגין עבירות ההחזקה והשימוש יחד עם אחרים, שהנאשם מביא את הסמים, נע בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

באשר לעבירות אספקת הסם בשני אישומים, שכל אישום כולל מספר הזדמנויות, הגם שלא ידוע מהן כמויות הסם, מתחם העונש ההולם נע בין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

התובע הפנה לתסקיר שירות המבחן, אך הוסיף כי לא מתקיימים טעמים המצדיקים סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם.

לאחר ששקלה המאשימה את האמור בתסקיר שירות המבחן והמלצתו הסופית, טענה כי לא מתקיימות הנסיבות המצדיקות את ביטול ההרשעה, לא הוצג כל מסמך מוחשי ורלבנטי המבסס פגיעה לא מידתית בנאשם, ההמלצה של שירות המבחן נובעת מאפשרות כללית ותיאורטית לפגיעה בנאשם, מה שלא הוכר בפסיקה כנסיבה המצדיקה הימנעות מהרשעה. עוד נטען כי סוג העבירות בהן הורשע הנאשם ונסיבות ביצוען אינו מאפשר את ביטול ההרשעה.

לסיכום, עתרה המאשימה להטלת עונש הכולל: מאסר בפועל ברף התחתון של כל מתחם, ובסך הכל הטלת 5 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך 3,000 ₪, התחייבות להימנע מכל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, פסילת רישיון נהיגה בפועל לתקופה משמעותית שלא תפחת מ-6 חודשים ופסילה על תנאי לתקופה ממושכת שלא תפחת מ-12 חודשים.

עוד צוין כי הנאשם היה עצור בתיק זה מיום 25.02.2019 ועד ליום 07.03.2019.

פסיקה מטעם המאשימה הוגשה **ת/1**.

עיקר טיעוני ההגנה

הסנגור ביקש לזקוף לטובת הנאשם את הודאתו בכתב האישום המתוקן בהזדמנות הראשונה, בתיקון המשמעותי של כתב האישום ועובדותיו. נטען כי מדובר בעבירות של שימוש בצוואת גם כאשר דובר באספקת סם מסוכן. לנאשם אין עבר פלילי, שירת בתפקיד קרבי בצבא, עבר טראומה, העבירות בוצעו לפני כשנתיים במהלך הנאשם השתנה, לקח את עצמו בידים, בעזרת הטיפול שקיבל באמצעות שירות המבחן הוכיח את עצמו כמי שניתן לתת בו אמון. הנאשם היה עצור בתיק זה ושהה במעצר בית מלא למעלה משלושה חודשים, לא הפר את התנאים שהוטלו עליו. מאז 03.08.2019 ועד ינואר 2020 שהה הנאשם במעצר בית חלקי, עבד ולא השתמש בסמים.

ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר שירות המבחן הארוך והמפורט ולהמלצה שניתנה בו, הפנה לפסיקה במקרים שלטענתו דומים, שם בתי המשפט אימצו את המלצת שירות המבחן חרף עבירות חמורות, טען כי הפסיקה קובעת שיש להגן על האינטרס של הנאשם, שמזה שנתיים עובר תהליך.

הסנגור טען כי עמדתה העונשית של המאשימה מוגזמת ולאור התסקיר החיובי יש לאפשר לנאשם להשתתף בתוכנית הטיפולית שהחל אותה.

מטעם ההגנה הוגשה פסיקה **נ/1**.

הנאשם בדבריו האחרונים לעונש אמר כי עיקר ההתעסקות שלו כרגע היא בענייני עבודה, חיים נורמטיביים ובנייה עצמית לאחר כל השנים בהן היה במקומות לא נכונים. ביקש מבית המשפט להתחשב בו ולאפשר לו להמשיך בעיסוקיו הנוכחיים.

שאלת ההרשעה

הליך פלילי שבו הוכחה אשמת הנאשם יסתיים בהרשעה - זה הכלל.

המסגרת הנורמטיבית הרלוונטית לבחינת הימנעות מהרשעה נקבעה בסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982, בזו הלשון: **"הרשיע בית המשפט את הנאשם, ולפני מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, או לצוות כי הנאשם ייתן התחייבות להימנע מעבירה, כאמור בסעיף 72(ב) לחוק העונשין, בלא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצוות כאמור"**.

מכאן ואילך ההדגשות אינן במקור (ד.נ.).

שימוש בחריג ההימנעות מהרשעה יהיה מוצדק רק במקרים נדירים וחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחריף, לבין חומרתה של העבירה, כאשר ניתן להימנע מהרשעת מבצעה, מבלי שהדבר יפגע באינטרס הציבורי ובערך המוגן.

בהלכה הפסוקה נקבע כי הימנעות מהרשעה תהיה אפשרית ומוצדקת רק בהצטבר שני תנאים: על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, וסוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן

מהותי בשיקולי הענישה (ע"פ 2083/96 תמר כתב נגד מדינת ישראל (21.08.97), (להלן: "עניין כתב")). לאחרונה חזר ביהמ"ש העליון וחידד את ההלכה שנקבעה בעניין כתב, וכך קבע כב' השופט ג' קרא ברע"פ 923/19 פלונית נגד מדינת ישראל (02.04.2019):

"מן הידועות היא כי אי-הרשעה היא "חריג לכלל, שכן משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם וראוי להטיל אמצעי זה רק במקרים יוצאי-דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה" (עניין כתב, בפסקה 6). על מנת להימנע מהרשעה על המבקשת להראות כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומה; וכי סוג העבירה מאפשר להימנע מהרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים (שם, בפסקה 7). בענייננו, מצאתי, כמו ערכאות קמא, כי מעשיה החמורים של המבקשת אינם מאפשרים הימנעות מהרשעה, על אף הפגיעה האפשרית בהליך שיקומה."

אם כן, הימנעות מהרשעה נעשית תוך איזון בין שני שיקולים שמשקלם משפיע זה על זה - ככל שהעבירה חמורה יותר, נסיבותיה קשות, ופגיעתה בערכים ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אזי הימנעות מהרשעה של מבצעה תהיה פחות סבירה ומוצדקת, ותתאפשר, אם בכלל, רק מקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם. בתי המשפט אימצו את המבחן של מקבילית הכוחות המשקלל את היחס בין שני השיקולים המתחרים, ראו לדוגמה את ע"פ (מחוזי מרכז) 24457-03-15 פבל גוטרמן נגד מדינת ישראל (30.08.15), ואת הדברים שנקבעו בע"פ (מחוזי נצרת) 47763-06-19 מחמד נסרה נגד מדינת ישראל המחלקה לחקירות שוטרים (23.09.19):

"עוד נציין כי שני התנאים המצטברים אינם מתקיימים במנותק האחד מרעהו וכי מתקיימת ביניהם "מקבילית כוחות" שבין הדרישה להוכחת קיומה של פגיעה קונקרטית לבין חומרת העבירות. ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, הרי שנדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר וככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה בעוצמה פחותה יותר. ראו בהקשר זה ע"פ (מחוזי מרכז) 24457-03-15 גוטרמן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (30.8.15)."

יישום המבחנים שנקבעו לעיל הביא אותי למסקנה כי לא ניתן לבטל את הרשעתו של הנאשם מבלי לפגוע באינטרס הציבורי ובערכים המוגנים.

הנאשם השתמש בסם מסוג קנאביס במספר הזדמנויות, יחד עם אחרים, באופן שמסר להם את הסם הן בצורה של פרח קנבוס, הן בצורת "בוף", והן בצורת "ג'וינט", זאת ללא תמורה והוא צרך יחד איתם את הסם. בנוסף סיפק הנאשם, במספר הזדמנויות, סם מסוכן מסוג קנבוס בכך שמכר אותו לאחרים. לא צוינה כמות הסם שסיפק הנאשם ולא התמורה שקיבל בעדה.

על אף שהנאשם הורשע במסגרת האישומים השני והשלישי בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, מעובדות שני האישומים הנ"ל עולה כי הנאשם סיפק במספר הזדמנויות לשני האחרים סמים מסוכנים ואפשר להם לצרוך את הסמים המסוכנים יחד עמו, ובכך חלקו של הנאשם בעבירות השימוש "בצוותא" היה מרכזי ומשמעותי, ואלמלא היה מספק את

הסמים לאותם אחרים, כנראה שבאותן הזדמנויות, האחרים לא היו משתמשים בסם מסוכן.

למרות שנסיונות ביצוע העבירות מבחינת סוג הסם וכמויותיו אינן במדרג חומרה גבוה, אין המדובר במעידה חד פעמית, שכן הנאשם סיפק את הסמים במספר הזדמנויות בכל אישום, ובכך תרם תרומה משמעותית למערך הפצת הסם שעה שסיפק אותו לאחרים הן בתמורה והן ללא תמורה.

הנאשם טען כי אספקת הסמים לא נעשתה במטרה להפיק רווחים כספיים אלא כחלק מהתנהלות סביב השגת הסם ועזרה לחבר, אך הטענה הזו לא מתיישבת עם עובדות אישום 4 בו צוין כי הנאשם "מכר" את הסם לשי לוי, למרות שהתמורה עבור הסם לא צוינה בעובדות.

עבירות הסמים פוגעות בערכים המוגנים של בריאותו הפיזית והנפשית של הציבור בכללותו ובראשם המשתמש הקטן שתלוי במנת הסם. הפצת הסם, אם בתמורה ואם ללא, מגבירה ומעצימה את הנזקים הנלווים לשימוש בסם בעקבות והפיכתו לנגיש וזמין. מעבר לכך, העבירות פוגעות בחברה בכללותה שכן צרכני הסם מבצעים עבירות אחרות נלוות, בעיקר בתחום הרכוש, על מנת לממן את צריכתם וכן מבצעים עבירות תנועה שיכולות להיות קטלניות כשהן נעברות תחת השפעת הסם. בתי המשפט שבו והדגישו את הצורך להתגייס למלחמה כוללת בעבירות סמים על מנת למגר את התופעה ולבער את הנגע. ראו בעניין זה את דברי בית המשפט העליון בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נגד יניב יונה** (04.07.12):

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה ... למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים. חלקם מתמקדים בחינוך מניעתי ובהסברה. אחרים מסייעים בהליכי הגמילה. לצידם פועלים גם אנשי אכיפת החוק, שתפקידם לסכל את עבירות הסמים וללכוד את העבריינים. אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים. בכל זאת תוך מתן משקל - בין היתר - לכמות הסם ואיכותו, טיב עבירת הסמים שבוצעה, תרומתו של הנאשם להתגשמות העבירה ועברו הפלילי (השוו: ע"פ 8031/10 אורוסקו-צ'אבז נ' מדינת ישראל (1.3.2012))."

וכן את דברי בית המשפט העליון בע"פ 3669/14 **משה גולן נגד מדינת ישראל** (18.12.16):

"אין צורך להכביר מלים על חומרתן הרבה של עבירות הסמים, לנוכח פוטנציאל הנזק המשמעותי הגלום בהן - הן לחברה בכללה והן לניזוקים הישירים - ועל הצורך להיאבק בהן באמצעות ענישה מרתיעה, שאף מצויה במגמת החמרה.."

עוד אציין כי מדובר אומנם בסמים קלים, אך אין להתעלם מנזקיהם ומהשפעתם הרעה על גופו ורוחו של מי שמפתח תלות בהם.

לנגד עיניי גם העובדה כי המחוקק מיקם את הספקת סם מסוכן במדרג חומרה גבוה שקיבל ביטוי באמצעות העונש שקבע בצד העבירה - 20 שנות מאסר, מה גם שפסיקת ביהמ"ש העליון קבעה כי בעבירות מסוג זה יש להעדיף את שיקולי ההרתעה על שיקוליו של הנאשם, ראו את ע"פ 1274/16 **אסמעא עווד נגד מדינת ישראל (06.10.16)** ואת ע"פ 9482/09 **שמעון ביטון נגד מדינת ישראל (24.07.11)**.

על רקע כל האמור, מצאתי כי במעשיו, פגע הנאשם בערכים המוגנים בצורה נמוכה עד בינונית.

לסיכום מצאתי כי סוג העבירות בהן הורשע הנאשם ונסיבות ביצוען לא מאפשרים את סיום ההליך באי הרשעה.

באשר לדרישה להוכחת פגיעה קונקרטית בשיקומו של הנאשם, אזכיר מושכלות ראשונים לפיהם אין להסתפק בתרחיש תאורטי לפיו לנאשם עלול להיגרם נזק בעתיד כתוצאה מהרשעתו, ויש להוכיח את הפגיעה האמורה ולגבותה בראיות. נטל ההוכחה הוא על הנאשם הטוען לפגיעה כאמור. ראו לעניין זה רע"פ 3224/19 **אדם אביב נגד מדינת ישראל (28.05.19)**:

"בבחינת הנזק שייגרם לנאשם, קבעה ההלכה הפסוקה כי אין להסתפק בתרחיש תיאורטי לפיו עלול להיגרם נזק כלשהו בעתיד, אלא יש להצביע על קיומו של נזק מוחשי וקונקרטי אשר צפוי לנאשם כתוצאה מעצם ההרשעה (ראו, למשל: רע"פ 1439/13 קשת נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.3.2013); רע"פ 8627/12 הנסב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.12.2012)). כמו כן, את הטענות בדבר פגיעה קונקרטית יש לבסס בתשתית ראייתית מתאימה. אולם, המבקש לא סיפק תשתית ראייתית המבססת את טענתו מלבד עצם העובדה שהוא עבר את מבחני ההסמכה לתיווך במקרקעין. המבקש לא הוכיח פגיעה בעיסוקו (ראו גם: רע"פ 619/18 בזיזינסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (1.3.2018); רע"פ 5949/17 אמר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (25.7.2017))."

בע"פ 5985/13 **הראל אבן נגד מדינת ישראל (02.04.2014)**, פורט כי נקבעו על ידי בית המשפט העליון שיקולים ומבחני משנה נוספים לבחינת שאלת סיום ההליך הפלילי ללא הרשעה ואלה מתייחסים לנסיבות אינדיבידואליות של הנאשם אותם יש לשקול, כגון:

"עברו הפלילי והסבירות כי ישוב ויעבור עבירות; האם העבירה מלמדת על דפוס התנהגות כרוני של הנאשם או שמדובר בהתנהגות מקרית ויחידה; נסיבות ביצוע העבירה; מעמדו ותפקידו של הנאשם, והקשר בין העבירה לבין אלה; השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי; יחסו של הנאשם כלפי העבירה, קרי, האם לקח אחריות והתחרט על ביצועה; משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; גיל, מצבו האישי והבריאותי ועוד. מאידך גיסא, ניצבים שיקולים שבאינטרס הציבור, כגון: טיב העבירה וחומרתה; מידת פגיעתה באחרים; הרציונאל שבבסיס הכלל המחייב הרשעה; המסר החברתי ועוד (הלכת כתב, עמוד 344; עניין לאופר, פסקאות 9-11)."

בעניינו, לא עלה בידי הנאשם להוכיח כי תיגרם לו פגיעה קונקרטיה בעתידו, בעיסוקו או בשיקומו באופן לא מידתי שמצדיק את ביטול הרשעתו, שכן לא הוגש מטעמו כל מסמך או ראייה שיש בהם להעיד או להוכיח פגיעה כאמור.

הערכתה של קצינת המבחן כי הרשעה בדין עלולה לפגוע ולעכב אופציות העסקה בעתיד ולפגוע בדימויו העצמי של הנאשם אינה מצדיקה כשלעצמה את ביטול הרשעתו, במיוחד לאור הקביעות הברורות של ביהמ"ש אשר דחה טיעון זה, ראו בעניין זה את רע"פ 9042/17 **היאם עאבד נגד מדינת ישראל (27.12.2017)** ואת רע"פ 5261/18 **רחמים דודוף נגד מדינת ישראל (12.7.2018)**.

בפסק הדין שניתן לאחרונה, ביום 17.03.21, רע"פ 547/21 **יקטרינה סיטניק נגד מדינת ישראל**, חזר בית המשפט העליון על ההלכה לפיה על מנת לבטל הרשעה יש להוכיח את קיומו של נזק קונקרטי וכי פגיעה באופציות העסקה עתידיות ופגיעה בדימויו עצמי לא ממלאים אחר התנאי של הלכת כתב:

"כך, נדחתה בפסיקת בית משפט זה הטענה כי ראוי לבטל את הדרישה לקיומו של נזק קונקרטי (ראו, למשל עניין לוזון) וכך נדחו גם טענות ביחס לפגיעה תיאורטית, לנזק עתידי או לפגיעה בדימוי העצמי כבאים בגדר תנאי הלכת כתב (עניין דודוף, פסקה 5 והפסיקה המוזכרת שם)."

הנאשם נמצא אומנם בטיפול ומעקב ביחידה לטיפול בהתמכרויות בצפת, ובהתאם למידע שהתקבל הנאשם הגיע לשיחות באופן קבוע ושיתף בפתיחות בסוגיות שונות בחייו והעובדת הסוציאלית ביחידה לטיפול בהתמכרויות המליצה על המשך טיפול ביחידה לתקופה ממושכת לצורך העמקה בהבנת המניעים מאחורי השימוש בסמים והמשך מעקב אחרי ניקיונו של הנאשם מסמים, אך לא מצאתי כי הותרת הרשעתו של הנאשם על כנה יש בה כדי לפגוע בשיקומו.

לצד כל האמור, גם בחינת הפסיקה הנוהגת, מלמדת כי לרוב, הליכים פליליים נגד מי שביצע עבירות סמים, לרבות הספקת סם מסוכן, הסתיימו בהרשעה, כפי שיובא להלן.

לסיכום - חומרתן של העבירות בהן הורשע הנאשם, נסיבות ביצוען בצירוף העדר הצבעה על נזק קונקרטי לעתידו או שיקומו של הנאשם, מביאים אותי למסקנה כי אין מקום לבטל את הרשעתו של הנאשם והיא נותרת על כנה.

גזירת דינו של הנאשם

תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ב התווה את העיקרון המנחה בענישה והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

גזירת הדין בהתאם לחוק, מורכבת משלושה שלבים עיקריים - קביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, בחינת חריגה ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא וקביעת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין.

מתחם העונש ההולם

בקביעת מתחם העונש ההולם בית המשפט יתחשב במספר פרמטרים - הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה, וכן בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

טרם קביעת מתחם העונש ההולם, יש להתייחס לשאלה הראשונית ולקבוע האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, או שמא מספר אירועים בהתאם לסעיף 40(א) לחוק העונשין.

בשים לב להוראות סעיף 40(א) לחוק העונשין, החלטתי להתייחס לכל העבירות נשוא תיק זה כאל אירוע אחד, וזאת בהתאם ולהלכה שנקבעה בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14)**, כאשר מצאתי כי קיים קשר הדוק בין העבירות שבוצעו בכל האישומים, מבחינת סוג הסם וכמותו, נסיבות ביצוע העבירות והעובדה כי אלה בוצעו במהלך השנה האחרונה.

עמדתי לעיל על הערכים המוגנים בעבירות הסמים ומידת הפגיעה בהם על רקע הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

מדיניות הענישה הנוהגת

עיון בפסיקה שעניינה עבירות סמים מעלה כי ניתנה ענישה במנעד רחב, אשר מתחשבת בין היתר, בסוג הסם וכמותו וכן בנסיבותיו האישיות של האדם הספציפי העומד לדין, תוך שבית המשפט העליון קבע שוב ושוב כי יש להחמיר בענישה בעבירות אלה, ראו את הדברים שנקבעו בע"פ 3172/13 **סואעד נגד מדינת ישראל (07.01.14)**:

"על פגיעתן הרעה של עבירות הסמים ועל תפקידו של בית המשפט במאבק בנגע הסמים לצד גורמים וגופים נוספים, עמד בית משפט זה פעמים רבות (ראו, לדוגמה, ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' אמארה [פורסם בנבו] (4.7.2012)). אין ספור מילים נאמרו בדבר הצורך להכות בכל אחת ואחת מחוליות הפצת הסם ואם אוסיף דברים, אהיה כמכניס תבן לעפריים. המאבק בנגע הסמים הוא סיזיפי ואל לנו להשלות את עצמנו כי ענישה מכבידה תביא לחיסול הנגע. כל עוד יהיה ביקוש לסמים יהיה גם היצע, כך בישראל וכך במדינות הים. אך המאבק אינו חסר תוחלת. גם אם לא ניתן לחסל את נגע הסמים לחלוטין, ניתן גם ניתן להקטין את היקפו ולצמצם את נזקיו. כל חוליה בשרשרת הפצת הסם לוקחת בחשבון את "תוחלת הנזק" מבחינתה, קרי, הסיכוי להיתפס במכפלת העונש. ככל שתוחלת הנזק גבוהה מהרווח הכספי הצפוי, כך גדל הסיכוי להתרעתה של אותה חוליה מפני הצטרפות לשרשרת הפצת הסם".

להלן מספר דוגמאות מהפסיקה שעסקה בעבירות הספקת סמים מסוכנים והחזקת סמים לצריכה עצמית:

בעפ"ג (באר שבע) 8718-10-17 **אברהם אברג'ל נגד מדינת ישראל (13.12.17)**, נמחק ערעורו של המערער על

עמוד 10

גזר דינו של בית משפט השלום לאחר שהורשע בעבירות אספקת 1.8 גרם סם מסוכן מסוג קנבוס, החזקת 14.5 גרם של סם מסוג קנבוס לצריכה עצמית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית משפט השלום דחה את בקשתו של המערער לבטל את הרשעתו והטיל עליו שני מאסרים על תנאי, קנס וצו של"צ.

בעפ"ג (באר שבע) 13427-04-13 **דוד קדוש נגד מדינת ישראל (02.09.13)**, המערער הודה והורשע בעבירה של הספקת 60.3 גרם ו-1.34 גרם של חשיש וכן צירף תיקים שעניינם החזקת סמים לצריכה עצמית במשקל 0.98 גרם חשיש ו-19.25 גרם חשיש. בית משפט השלום גזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל, הפעיל 2 מאסרים על תנאי בני 8 ו-4 חודשים והורה כי ירצו במצטבר זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שהוטל עליו, כך שסה"כ ירצה המערער 24 חודשי מאסר בפועל וכן הטיל עליו עונשים נוספים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו וקבע כי מתוך 12 חודשי המאסר על תנאי שהופעלו כנגד המערער, 4 חודשים יהיו במצטבר לעונש של 12 חודשי מאסר שהוטל עליו והשאר בחופף, כך שסה"כ ירצה 16 חודשי מאסר בפועל חלף 24 חודשים, וכן בוטל רכיב ההתחייבות שהוטל עליו.

בעפ"ג (מרכז) 6484-01-17 **מדינת ישראל נגד דניאל בר קדם (18.07.17)**, ערעור על החלטתו של בית המשפט השלום שניתנה לאחר שהמשיב הודה והורשע בביצוע 6 עבירות של הספקת קנבוס תמורת 100 ₪ כל פעם, לבטל את הרשעתו. בית משפט השלום קבע כי המשיב ביצע את העבירות והטיל עליו צו של"צ, צו מבחן ועוד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, הרשיע את המשיב והטיל עליו 3 חודשי מאסר על תנאי נוסף על העונשים שהוטלו עליו בבית משפט השלום.

בת"פ (רמלה) 36431-04-15 **מדינת ישראל נגד אופק קורקין (06.01.16)**, הנאשם הודה והורשע בכך שהחזיק 0.38 גרם מסוג קנבוס ו-0.05 גרם סם מסוג חשיש וכן סיפק בהזדמנות אחת, גרם של סם מסוכן תמורת 100 ש"ח ובשלוש הזדמנויות, 2 גרם תמורת 200 ₪. בנוסף סיפק במספר הזדמנויות סם מסוג קנבוס בכמות שאינה ידועה. בית המשפט דחה את בקשתו לבטל את הרשעתו וגזר עליו צו של"צ, שני מאסרים על תנאי, קנס וצו מבחן.

בת"פ (פתח תקווה) 34822-07-15 **מדינת ישראל נגד עמרם בנזמרה (03.03.16)**, הנאשם הודה והורשע בעבירות החזקת סם לצריכה עצמית והספקת סם. הנאשם סיפק 7.65 גרם של סם מסוכן מסוג חשיש לאחר, ואותו אחר מכר את הסם לסוכנת. בנוסף החזיק כגרם אחד של חשיש וכן 0.18 גרם חשיש לשימוש עצמי. בית המשפט קבע כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם הינו מאסר בפועל ולו בדרך של עבודות שירות, סטה לקולא משיקולי שיקום וגזר עליו 6 חודשי מאסר על תנאי, צו של"צ, צו מבחן, קנס ופסילה על תנאי.

בת"פ (אילת) 62148-10-17 **מדינת ישראל נגד בר אוחיון (10.01.18)**, הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעבירות אספקת סמים מסוכנים, ניסיון להספקת סם מסוכן והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. הצדדים הגיעו להסדר טיעון גם לעניין העונש ובית המשפט לא ראה מקום לסטות ממנו למרות שקבע כי הוא עומד על הרף המקל והטיל עליה 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, שני מאסרים על תנאי, פסילה על תנאי, קנס והתחייבות.

בת"פ (רמלה) 4001-11-12 **מדינת ישראל נגד עופר צפירה (23.02.15)**, הנאשם הודה והורשע בעבירות החזקת

סמים לצריכה עצמית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר בפועל וגזר עליו שני מאסרים על תנאי, קנס, התחייבות, פסילה בפועל ועל תנאי.

בת"פ (אילת) 44977-10-15 **מדינת ישראל נגד מורל חטואל (07.09.16)**, הנאשם הודה והורשע בעבירות החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והספקת סמים מסוכנים מסוג חשיש לאחרים, במספר הזדמנויות, לשם צריכה משותפת במפגשים בביתו. בית המשפט דחה את בקשתו לביטול הרשעתו והטיל עליו 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, שני מאסרים על תנאי, צו מבחן, פסילת רישיון נהיגה על תנאי וקנס.

בת"פ (ירושלים) 8501-11-14 **מדינת ישראל נגד סמי טויל (16.05.18)**, הנאשם הודה והורשע בשלוש עבירות שעניינן החזקת סמים לצריכה עצמית. בית המשפט הורה על הארכת מאסר על תנאי בן 60 ימים שעמד לחובתו וקנס כספי.

בת"פ (רמלה) 44601-05-14 **מדינת ישראל נגד תומר הלוי (28.06.15)**, הנאשם הודה והורשע בעבירות הספקת סמים והחזקת סמים לצריכה עצמית (שני אישומים). בית המשפט דחה את בקשתו לביטול הרשעתו וגזר עליו חודשיים מאסר על תנאי, קנס ופסילה על תנאי.

בת"פ (ראשון לציון) 49112-07-11 **מדינת ישראל נגד אביחי גרופי (09.09.13)**, הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירות הספקת סמים מסוכנים והחזקת סמים לצריכה עצמית (2 עבירות). הנאשם סיפק לאחר 0.5649 גרם סם מסוכן מסוג חשיש, החזיק בביתו 2.6184 גרם חשיש ובתחתוניו 0.7917 גרם של סם מסוכן מסוג חשיש. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, שני מאסרים על תנאי, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

בת"פ (בית שמש) 7157-02-15 **מדינת ישראל נגד נתנאל אלימלך (16.05.16)**, הנאשם סיפק לאחר סם מסוג חשיש במשקל 1.4605 גרם סם מסוכן מסוג חשיש והחזיק בביתו סם מסוג חשיש לצריכה עצמית וכלי מסוג "באנג". בית המשפט דחה את בקשתו לביטול הרשעתו וגזר עליו חודשיים מאסר על תנאי וצו של"צ.

בת"פ (תל אביב) 34094-12-13 **מדינת ישראל נגד אורי הלל (07.10.15)**, הנאשם הודה והורשע בעבירות החזקת סם לצריכה עצמית וניסיון להספקת סם ובית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, שני מאסרים על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה על תנאי.

בת"פ (ירושלים) 49458-10-13 **מדינת ישראל נגד זאבי שוייץ (04.03.15)**, הנאשם הודה והורשע בעבירת הספקת סם מסוכן ובית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, שני מאסרים על תנאי וקנס.

לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל לצד

ענישה בלווית.

לא מצאתי הצדקה בנסיבות העניין לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרא.

גזירת עונשו של הנאשם

בגזירת עונשו של נאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימותן של **נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**, מתוך רשימה המפורטת בסעיף 40א לחוק העונשין, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל.

הנאשם רווק בן 36, נעדר עבר פלילי, הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. הנאשם לקח אחריות על מעשיו כפי שאלה יוחסו לו בכתב האישום המתוקן, וטען כי השימוש בסמים שימש עבורו כמפלט לתחושות הבדידות וחוסר ערך שחוה. הנאשם הבין את החומרה מאחורי התנהגותו וההליך המשפטי היווה עבורו גורם משמעותי ומרתיע והסיכון להישנות ביצוע עבירות על ידו הוא נמוך.

הנאשם נעדר מאפיינים אנטיסוציאליים מושרשים, מגלה יציבות בתחומי חייו, שוקד על התפתחותו האישית והמקצועית והביע רצון להתקדם בתחום עיסוקו. מנהל קשר זוגי יציב ובריא עם תכניות למסד אותו בעתיד.

מאז חודש אוגוסט 2020 נמצא הנאשם בקשר טיפולי במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות, ומחוות הדעת עולה כי משתף פעולה ונתרם מהטיפול בצורה מיטבית מהטיפול.

עוד שקלתי את התקופה בה היה הנאשם עצור בתיק זה מיום 25.2.19 עד 7.3.19, ובהמשך, בתנאים מגבילים של מעצר בית.

נוכח כל האמור לעיל, בשל הודאתו של הנאשם, לקיחת האחריות על מעשיו, העדר עבר פלילי וההליך הטיפולי שהוא עובר, החלטתי למקם את עונשו סמוך לרף התחתון של מתחם העונש שקבעתי לעיל, ולהסתפק בכך שאטיל עליו מאסר על תנאי, בצירוף צו מבחן ושל"צ.

לא הובאו נתונים מוכחים בנוגע למצבו הכלכלי של הנאשם, ועל מנת לאפשר לו להמשיך את התהליך השיקומי שהחל ולא לפגוע ביכולתו להתנייד, החלטתי להימנע מהטלת פסילת רישיון נהיגה בפועל, ובמקומה אטיל פסילת רישיון נהיגה על תנאי.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם בגין כל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום את העונשים

עמוד 13

הבאים:

1. 6 חודשי מאסר אותם ירצה הנאשם אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת סמים מסוג פשע.
2. 3 חודשי מאסר אותם ירצה הנאשם אם יעבור הנאשם במהלך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת סמים מסוג עוון.
3. אני מטילה על הנאשם צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום. בתקופה זו על הנאשם לעמוד בפיקוח שירות המבחן ולבצע את כל אשר יוטל עליו.
- בית המשפט מסביר בזאת לנאשם את משמעות הצו ומזהיר אותו, שאם לא ימלא אחר הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת, יהיה צפוי לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו ובית המשפט יוכל לגזור את דינו מחדש.
4. אני מורה כי הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור (של"צ) במכסה של 240 שעות למשך שנה בהתאם לתוכנית שתוכן על ידי שירות המבחן ותוגש לעיוני תוך 14 יום מהיום.
- בית המשפט מסביר לנאשם את משמעות הצו, את מטרת השירות ואת פרטיו, ומזהירו שאם לא ימלא אחר הצו, יהיה צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71ד' לחוק העונשין.
5. קנס בסך 2,000 ש"ח או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 60 יום מהיום, שאם לא כן הסכום יישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום.
6. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום אם יעבור הנאשם כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

מוצגים סמים וכלים וטלפון נייד - להשמדה

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ז סיוון תשפ"א, 07 יוני 2021, במעמד הנוכחים.

